

Dr. Hadnagy Albert (posztumusz)

Egyetemi tanulmányait 1920-tól Budapesten végezte. 1924-ben történelem-földrajz szakos tanári diplomát szerzett, majd a bölcsészdoktori szigorlatot is letette. Ezután állami ösztöndíjjal a bécsi Magyar Történelmi Intézetbe került. Egyrészt folytatta egyetemi tanulmányait, másrészt a bécsi Staatsarchivban levéltári kutatásokat végzett. Többek között gyűjtötte és másolta a Batthyány-kormány okiratait, illetve az 1790/91. évi erdélyi országgyűlés levéltári adatait. Szekfű Gyula munkatársaként – az ő megbízásából elkészítette a „Magyar államnyelv” című munkájának az indexét. Szekszárdra pályázat útján, 1926. július elsejével került. Ekkor dr. Dőry Ferencnek, az Országos Levéltár akkori igazgatójának támogatásával kinevezték Tolna vármegye főlevéltárnokává. 1942-ben, megérezve a II. világháború végkifejletét, megkezdte a levéltár anyagának elrejtését a megyeháza börtönében. Munkáját azonban katonai szolgálata miatt nem tudta befejezni. Távollétében a szovjet megszálló csapatok az elrejtett iratokat szétbontották és szétszórták, a levéltár berendezéseit megsemmisítették. Miután Dr. Hadnagy Albert a hadifogságból hazatért, hozzákezdett a szétszórt iratok rendezéséhez. Emellett ösztönzésére és tevékeny közreműködésével megkezdődött az elűzött vagy elmenekült Tolna megyei illusztris családok történelmi anyagának mentése is. Eme áldozatos munkájának köszönhető, hogy a Tolna Megyei Levéltár ma felbecsülhetetlen értékű diploma anyaggal rendelkezik. Részt vett az 1956-os forradalom szekszárdi eseményeiben. Életének utolsó évtizedében lett a megyei levéltárak szakfelügyelője. Ebben az időszakban kutatási területe Tolna megyéhez, Szekszárdhoz kapcsolódott. Feldolgozta a szépirodalomból ismert Hány János valós eredetét és a híres mesélő korának történetét. Feltárta Liszt Ferenc szekszárdi vonatkozásait, illetve Augusz Antalhoz fűződő baráti kapcsolatát. Ezen utóbbi munkássága egybeforrt azzal a harcával, mely segített abban, hogy a Szekszárd központjában lebontásra ítélt Augusz-ház fennmaradjon. Sok írást közölt még a török világról, a boszorkányságról, Damjanichról. 31 tanulmánya és szakcikke jelent meg, de kéziratban maradt Tolna megye művelődéstörténete című anyaga. Már életében is országosan elismerték szakmai munkásságát. 1967-ben megkapta a Munka Érdemrend ezüst fokozatát. 2007-ben Posztumusz Pro Urbe Szekszárd Emléklappal ismerte el Szekszárd a város fejlődéséért végzett kimagasló munkáját. A Magyar Politikai Foglyok Szövetsége posztumusz a Hazáért Érdemkeresztet adományozta neki a hazafias és áldozatos magatartásának elismeréséül.